

Pastor Gunnar Haunstrup, i Hejnsvig Sogn fra 1975 til 1984.

Nye tider i præstegården

Med ansættelsen af Bodil og Gunnar Haunstrup som præstepar kom der "nye tider" til Hejnsvig. Det var nyt, at konfirmanderne var på fornavn med deres præst, men for dem faldt det naturligt at sige "Gunnar"!

Tidligere har man i Hejnsvig været vant til en hjemmegående præstekone, som kunne tage imod besked ved telefonen og ellers gå præsten og menigheden til hånde! Ved ansættelsessamtalen med Bodil og Gunnar Haunstrup blev der også spurgt ind til præstekonens rolle, og stor var menighedsrådsmedlemmernes forbav-

selse, da Bodil erklærede, at hun regnede med at bruge sin uddannelse som lærer og gerne ville søge arbejde på skolen. Det var et stort "brud" med tidligere tiders tradition, men som sagt så gjort, Bodil Haunstrup arbejdede som lærer på Hejnsvig Skole, og siden hen har Hejnsvig Sogn "vænnet sig til" en udearbejdende præstekone!

Ud over skolegerningen bankede Bodil Haunstrups hjerte for missionen, og hun var meget engageret i Sudan Missionens Børneklub, Yola. Hun var med som leder i klubben og havde altid gode og nye idéer til arbejdet.

Gunnar Haunstrup var afholdt som præst og kom alle steder. Han faldt let ind i selskabet, hvor han kom på besøg, uanset om det var til runde fødselsdage, ved sygdom eller i anden anledning. Gunnar Haunstrup var altid pæn i tøjet, og et sted han kom på fødselsdagsbesøg, havnede han midt i en "mandefrokost". Fødselaren kendte ikke præsten og hilste ham med ordene: "Pæne mand! Vil du ha' en bajer?" Efter nogen snak frem og tilbage spurgte fødselaren: "Sig mig, hvem er du egentlig?" Og da han blev klar over, at han havde fået besøg af præsten, udbrød han: "Vorherrebevar's!"

Mange husker Gunnar Haunstrup som en stærk og smidig mand, som var meget gymnastisk, f.eks. blev han set springe over hækken til præstegården for at stikke genvej over til kirken – dog ikke i præstekjole!

En beskeden mand var Gunnar Haunstrup i sognepræsteembedet i Hejnsvig Sogn, men han gik aldrig på kompromis med sin egen indsats.

I samarbejde med Hejnsvig Sognearkiv begyndte Kirkebladet i oktober/november 2006 en historisk serie om præster op gennem tiden i Hejnsvig sogn helt fra Reformationen og frem til i dag.

Vi vil meget gerne høre gode, sjove og troværdige historier om præsterne i Hejnsvig sogn og evt. modtage billeder til brug i kirkebladet.

På forhånd tak for god hjælp også når vi fra kirkebladsredaktionen kommer forbi for at spørge ind til en god historie.

Kirkebladsredaktionen

(Se tidligere artikler på www.hejnsvigbynet.dk - under "Egnshistorie")

JOKE

Hvor mange bas-sangere i et kirkekor skal der til at skifte en pære?

Tre - en til at klatre op på stigen og klare paragrafferne, og de to andre til at kigge på og sige "Er det ikke lidt for højt for dig?"

Gunnar Haunstrup hilser på menigheden udenfor kirken.

Han var meget engageret bl.a. i arbejdet i missionshuset, hvor han f.eks. inviterede lederne af bibelkredsene op i præstegården til en kort introduktion til den kommende bibelkredstekst.

Grundighed var også noget som kendetegnede Gunnar Haunstrup. Folk følte sig aldrig til besvær, når de kom på besøg i præstegården. Og når han var på husbesøg, var det vigtigt for Gunnar at folk mærkede, at han ikke havde travlt. Han var meget nærværende og tog sig god tid til samtaler, besøg og møder.

Særlige tilbud til børn, unge og familier

Arbejdet blandt børn og unge var vigtigt for Gunnar Haunstrup, og han tog mange initiativer for disse aldersgrupper og deres forældre, f.eks. inviteredes der til dåbs- og konfirmandforældreaftner, særlige børnegudstjenester, familiegudstjenester og ungdomsgudstjenester. Også i opstarten og ledelsen af KFUM-spejderarbejdet var Bodil og Gunnar Haunstrup meget engagerede.

I Kirkebladet i november 1978 inviterede Gunnar Haunstrup til nogle aftner i præstegården i løbet af vinteren under emnet: "Vor kristne tro". Disse aftner var særligt henvendt til unge, yngre ægtepar og dåbsforældre.

Da Unge Hjem startede arbejde i Hejnsvig Sogn i 1979 gik præstefamilien også ind og støttede arbejdet.

8 Afsked med afholdt præstepar

D. 16. september 1984 blev der holdt afskedsgudstjenester og afskedsfest for præsteparret

efter 9 år i embedet. Ved afskeden var der mødt 325 frem i Hejnsvig Kirke. Det store fremmøde vidner om, at det var et afholdt præstepar, man tog afsked med. Det samme gjorde de mange indlæg ved den efterfølgende afskedsfest. Gennemgående for indlæggene var omtalen af den venlighed, man blev mødt med og den ærlighed der var i forkyndelsen. Omtalt blev også det engagement i spejderarbejdet, som både Bodil og Gunnar Haunstrup havde deltaget i.

Begivenheder i Hejnsvig Sogn under Gunnar Haunstrup

Med til enhver præstehistorie hører også at fortælle sognets historie. I nogle tilfælde er nye aktiviteter i sognet kommet i stand på præstens initiativ – i andre tilfælde er det menighedsrådet der har taget hånd om nye tiltag.

Her følger en række træk fra perioden 1975 – 1984:

- **April 1976:** Første orienteringsmøde med henblik på opstart af KFUM & Kspejderarbejde i Hejnsvig Sogn. Der meldte sig 20 ledere, som deltog i 4 ledertræningsaftner i efteråret 1976. Første spejdermøde blev holdt tirsdag d. 18. januar 1977 på Hejnsvig Skole. I efteråret begyndte man at holde møderne i spejderhuset "Højvang".
- **1 marts 1979** besluttede menighedsrådene at indføre en kirkebils-ordning med kørsel til én gudstjeneste om måneden i hver af kirkerne. Vognmand Kr. Jensen stod for kørslen. Prisen var fastsat til 3 kr. i alt.

BIBELORD

Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp; han trak mig op af undergangens grav, op af slam og dynd; han satte min fod på klippen, så jeg stod fast. Han lagde mig en ny sang i munden, en lovsang til vor Gud.

Salmernes Bog, Salme 40

Præster i Hejnsvig sogn

- **Første Kirkeuge for Hejnsvig og Vesterhede** blev afholdt d. 26. – 30. september 1979. Programmet indeholdt mange forskellige specielle aftner i kirkerne, f.eks. kirkespil, familiegudstjeneste med FDF-orkester, oplæsningsaftner, orgelspil og almindelige gudstjenester.
- **Orgelpiberne fra det gamle orgel i Hejnsvig** blev solgt i forbindelse med kirkeugen i 1980. Salget af orgelpiberne støttede kirkebyggeriet i byen Yola i Nigeria. I forbindelse med orgelpibesalget var der arrangeret en Afrika-udstilling i missionshuset. Der indkom 12.150 kr. ved salget af orgelpiber.
- **Vesterhede Kirkes 70 års jubilæum** blev fejret d. 26. oktober 1980 med festgudstjeneste, hvor sognets tidligere præst, Verner Andersen, Fredericia, prædikede.
- **Vesterhede Kirke fik nyt altertæppe i 1982** syet af en lille gruppe kvinder i Vesterhede.
- **Hejnsvig Kirke fik til advent 1983 ny brochure om kirken** med tekst og illustrationer af Gertrud og Ernst Madsen. Samtidig blev ny messehagel taget i brug.
- **En udvidelse af Hejnsvig Kirkegård** og flere parkeringspladser ved Søndergade blev muligt, efter at Hejnsvig Menighedsråd i efteråret 1983 købte Rungborgvej 6.

Præstefamilien med konfirmand Miriam Haunstrup udenfor Hejnsvig Kirke d. 16. maj 1982.

- **Gudstjeneste transmission til Hejnsvig Plejecenter** fra Hejnsvig Kirke blev muligt takket være en gave fra én af plejehjemmets beboere, Ingrid Mejlstrup. Vestkysten bragte en artikel om nyskabelsen med overskriften "Program Præst".

Konfirmation i Hejnsvig Kirke d. 16. maj 1982.

Hjertelig tak

Vi vil gerne her benytte lejligheden til at takke for den varme og venlige modtagelse, vi har fået her i Hejnsvig og Vesterhede.

Tak til menighedsrådene for indstillingen og for alt det, der fra deres side er gjort, for at vi hurtigt kunne føle os hjemme her.

Vi takker menighederne, fordi I har givet os stærke indtryk af, at vi var velkomne. Disse indtryk giver stor frimodighed til vort nye arbejde.

Der er noget næsten forunderligt for os i dette, at Hejnsvig og Vesterhede ikke blot er ét sted, men STEDET, hvor vi kan sige og føle: Nu hører vi til her.

Mennesker kan ikke leve uden at "høre til". Vi blev engang døbt til at høre Kristus til – og det er det største, at uanset hvor vort sted er, så tilhører vi Ham, og STEDET for os er Jesu Kristi menighed – her hører vi til. Derfor er vi fælles med jer i Hejnsvig og Vesterhede – fælles i tjeneste og fælles i tak og lovsang.

*Bodil og Gunnar Haunstrup
(Takkeord for velkomsten i sognet – fra kirkebladet i oktober 1975)*

SPECIAL LINK www.giraffen.dk

En oversigt over danske websteder med kirke og kristendom - en slags kirkelig Jubii. Indeholder chat, nyhedsbreve med artikler, anmeldelser, spørgeskasse, tegneserier og vittigheder. Giraffens dækker hele kirke-Danmark, både fri- og folkekirker uafhængigt af kirkesamfund og foreninger. Giraffen er sin egen, gratis, uafhængig og privatejet.

Vores tid i Hejnsvig

"I ligner jo et par konfirmander!" lød det fra en ældre mand, som kom for at hilse på os, da vi var flyttet ind i Hejnsvig præstegård i september 1975. Ganske vist var vi ret unge – 32 og 29 år – men vi følte os nu ikke som konfirmander. Alligevel blev vi overvældede af den hjertelige og varme modtagelse og store opmærksomhed, som vi og vores to børn, Miriam på 7 år og Niels på 4 år, fik, da vi kom som præstepar til Hejnsvig og Vesterhede. Mange fra de to sogne kom til Gunnars ordination i Ribe Domkirke den 11. september, og ved indsættelsesgudstjenesterne var begge kirker fyldte.

Året efter i september 1976 fik vi Jørgen. Han var det første barn, der blev født i præstegården i en lang årrække, fik vi fortalt, og der kom mange gratulanter.

Der var mange ting for en nyuddannet præst at sætte sig ind i, men menighedsrådene og kirkebetjeningen ved begge kirker var utroligt hjælpsomme og imødekommende. Gunnars forgænger havde sagt til os, at hvis man ikke kunne komme til rette med Karl Hansen – grave- ren i Hejnsvig – var det ikke Karl, der var noget i vejen med, og det samme kunne man med god ret sige om de øvrige ansatte. Karl så vi ofte, da kirken jo var lige på den anden side af vejen, og vores yngste troede på et tidspunkt, at Karl boede i kirken.

Engang, hvor Karl havde haft fri nogle dage, og en ældre mand skulle ringe solen ned for ham, kom Karl dagen efter og spurgte, om vi havde hørt kirkeklokken om aftenen, for afløseren var blevet i tvivl om, hvorvidt han havde husket at ringe. Vi var blevet så vant til at høre klokken, så vi havde ikke lagt mærke til det, men solen var i hvert fald gået ned.

Gunnar var meget glad for og optaget af at være præst og sagde helst ikke nej, når han blev bedt om at medvirke ved et eller andet – også udensogns. Men de fleste kræfter brugte han i sognene. Han holdt meget af at komme ud og snakke med folk og benyttede lejligheden til det, når de ældre havde rund fødselsdag – som regel var der kaffe på kanden, men det hændte, at fødselaren var i stalden, og så fik de en snak der. Han tog også ud og afleverede dåbsattester personligt i hjemmene, men det kneb sommetider med at få tiden til at slå til, så nogle familier måtte vente temmelig længe på dåbsattesten.

Konfirmandundervisning hørte jo også med til

arbejdet. Når et nyt hold konfirmander mødte op første gang, sagde Gunnar altid til dem, at det jo var helt frivilligt at gå til præst, og at de bare kunne gå hjem igen, hvis de ville. Det blev nogle af dem ret overraskede over, for dengang blev det ofte betragtet som en pligt at gå til præst ligesom at gå i skole, men der var nu ingen, der gik hjem. Efter konfirmationen var der konfirmandlejr, hvor unge fra KFUM og K og forældre gav en hånd med. Det var en god og fornøjelig oplevelse, men hvor var vi trætte bagefter.

Nogle af dem, der sommetider sendte bud efter Gunnar til et møde, var KFUM og K, som plejede at holde deres møder i Missionshuset. Engang havde Gunnar lovet dem at holde en bibeltime, og i kirkebladet stod der: Bibeltime ved Gunnar Haunstrup kl. 19.30. Da klokken nærmede sig 19.30, ringede det på vores dør, og der stod et par unge mennesker på trappen. Da jeg åbnede døren, gik de straks ind i stuen og satte sig i sofaen, og lidt senere ringede det på døren igen. Vi blev noget overraskede over de uventede gæster, for vi havde ikke tænkt på, at på jysk kan "ved" Gunnar Haunstrup også betyde "hos" Gunnar Haunstrup. Heldigvis var der en lille døgnkiosk i byen, så gæsterne kunne få kaffe og kage.

"Hejnsvig er et godt sted at være præst", stod der i stillingsopslaget i Præsteforeningens blad i 1975, og det må vi sige ja til. Gudstjenesterne var næsten altid godt besøgt, og der var meget frivilligt arbejde, som pegede hen på kirken. Vi mødte utrolig stor gæstfrihed i sognene og følte os meget velkomne alle steder. Folk var også flinke til at komme, når vi inviterede til et arrangement i præstegården. Det gjaldt både konfirmandforældre – det var den generation, der røg dengang, så luften i konfirmandstuen var tyk af røg – dåbsforældre og ikke mindst de ældre. Det var festligt at have de ældre på besøg - de var så glade og taknemlige. Gunnar havde altid travlt med at gøre den store have i orden, når de ældre kom til sommermøde, for han vidste, de ville lægge mærke til det, og han var glad for at ordne have, men der var jo lige det med tiden til det! Når vi sommetider inviterede til kirkekaffe efter en gudstjeneste, blev stuerne også næsten altid fyldt.

Det var Gunnars første præsteembede, og det blev også det sidste, skulle det siden vise sig. Både for os og for vores tre børn, Miriam, Niels og Jørgen, var det svært at sige farvel, men Gunnar syntes ikke, at han kunne sige nej til opfordringen til at blive generalsekretær i Sudanmissionen, så i september 1984 flyttede vi til Christiansfeld. Men en del af vore hjerter blev i Hejnsvig og Vesterhede.

HUSK ORIENTERINGS- OG OPSTILLINGSMØDER

Hejnsvig Hotel: Torsdag d. 4. september kl. 19.30
Vesterhede Skole: Mandag d. 8. september kl. 19.30
Evt. menighedsrådsvalg: Tirsdag d. 11. november

Gunnar Haunstrups livshistorie

Gunnar blev født den 2. juni 1943 i et hus på Skolevej i Rønde på Djursland. Hans far var landbrugslærer på Rønde Højskole, og hans mor underviste i håndarbejde på højskolen. Da Gunnar var 1 år, købte hans forældre en gård lidt uden for Rønde. Der voksede Gunnar op sammen med sine søskende, 3 ældre søstre og 3 yngre brødre. Som andre børn på landet dengang hjalp han til med arbejdet i stalden og i marken.

Efter præliminæreksamen blev Gunnar uddannet som kommuneassistent ved Rønde Kommune. I 1962 blev han indkaldt som soldat på Hvorup Kaserne ved Nørresundby. Det var også det år, han mødte Bodil på Sudanmissionens Ungdomslejr ved Ry, og vi begyndte at skrive til hinanden. Gunnar blev udtaget til at komme på sergentskole i Padborg, selv om han ikke havde ønsket det, og arbejdede efter sergentskolen et år som sergent i Hvorup. Da han blev hjemsendt i 1964, begyndte han på studenterkursus på Rønde Kursus, fordi han havde fundet ud af, at han gerne ville læse teologi, så han kunne blive præst. Efter studentereksamen i 1966 begyndte han på teologistudiet på Københavns Universitet.

I 1967 blev vi viet i Teestrup kirke ved Haslev på Sjælland, hvor Bodil havde sit hjem. Bodil gik på lærerseminariet i Haslev, og vi boede det første halve år på Amager, derefter 1 år i Levetoftede ved Haslev. Her blev vores første barn Miriam født i 1968, og Gunnar tog et års pause i teologistudiet og var årsvikar på Haslev Udvidede Højskole. Da Bodil blev færdig som lærer i 1969, flyttede vi til Ejby mellem Ringsted og Køge, hvor Bodil var lærer på Ejby skole de næste seks år. Her blev Niels født i 1971. Gunnar tog teologisk embeds-eksamen i 1975 og fik præsteembede i Hejnsvig i nærheden af Grindsted, så familien flyttede ind i Hejnsvig præstegård.

Vi havde 9 gode år i Hejnsvig, og her fik vi vores tredje barn Jørgen i 1976. Gunnar var glad for at være præst, brugte meget tid og mange kræfter på sit arbejde og holdt sjældent fri. Bodil var hjemmearbejdende præstekone, men havde et par barselsvikariater på Hejnsvig skole. Gunnar har altid interesseret sig for Afrika og

for danske missionselskabers arbejde med at hjælpe mennesker i Afrika og fortælle dem om kristendommen. I 1978 kom han i bestyrelsen for Sudanmissionen, som arbejdede i Nigeria. I 1984 blev han af bestyrelsen opfordret til at overtage stillingen som generalsekretær for Sudanmissionen. Det sagde han ja til, selv om det var svært for os alle at sige farvel til Hejnsvig. Vi flyttede til Christiansfeld, hvor Sudanmissionen har sit hovedkontor.

De følgende 8 år var Gunnar meget engageret i sit arbejde som generalsekretær. Der var en del kontorarbejde, møder rundt omkring i landet og flere rejser til Afrika. Bodil blev ansat på deltid i Sudanmissionen som informationsmedarbejder.

I januar 1992 skete der en stor omvæltning i vores liv, idet Gunnar fik en meget alvorlig hjerneblødning. Han kom på Odense sygehus, hvor han blev opereret, og senere til Sønderborg og Haderslev sygehuse. I alt var han indlagt i ni måneder. Han havde fået svær afasi – både impressiv og ekspressiv – og kom hjem i kørestol. De første år var svære, men ved Guds og menneskers hjælp fik Gunnar efterhånden livsmodet tilbage og fik mod på at træne på forskellig vis. Det gik langsomt fremad, men der var hele tiden små ting, der blev bedre, og det var med til at holde modet oppe. Efter syv år begyndte han at gå til ridning, og det var utvivlsomt stærkt medvirkende til, at han et år senere var blevet så god til at gå med rollator, at han stort set kunne klare sig uden kørestolen.

Gunnars største handicap er, at han har mistet sit sprog, men inden for familien er vi blevet ret gode til at kommunikere ved hjælp af tegn, billeder, landkort, urskive og andre visuelle hjælpemidler.

Vores børn og svigerbørn har hjulpet os rigtig meget og er stadig en stor støtte for os. Vi har også meget glæde af vores børnebørn, som nu er så store, at de kan spille uno, yatzy og andre spil med deres morfar/farfar. Gunnar kan rigtig godt lide at spille spil.

Skrevet af Bodil i marts 2008